

STEJNĀ• JAKO LEDNĀ•Ā

StĀ™eda, 14 listopad 2007

Pār let po svatbĀ› jsem dosáhla mateĀ™ské a manĀ¾elkovské dokonalosti, mýtu Ā•eských Ā¾en. ProtoĀ¾e jsem se z té "Země dokonalosti" vrátila pĀ™i relativním duševním zdravím, mohu vám, kdoĀ¾ tam mĀ™í, poradit, jak se dostat zpĀ™ mezi "částečně nedokonalé".

Vstávala jsem tehdy dennĀ› mezi pátou a šestou ráno, kdy se budil syn. Odvedla jsem ho do kuchynĀ›, aby nebudil tatínka. Vyčistili jsme si spolu zuby, a zatímco snídál, stihla jsem i rychlý make-up, takĀ¾e jsem manželku uchránila pohledu na pĀ™irozenou zeleň svého nevyspalého obličeje. Syn dostal kostky nebo pastelky, a protoĀ¾e do pĀ™l osmé, kdy vstával máj muž, bývalo dost času, stihala jsem obvykle pĀ™ipravit poĀ™ádnou mužskou snídani s kávou, džusem, vajec naměkko a topinkou. Obměnou byly lívance, vrchovatĀ› obložené chleby nebo domácí pomazánky. Budila jsem ho velením, pomohla mu najít košile a ponožky, a když odcházel do práce, mávali jsme mu z okna. Během dne jsem stihla všechno: uklidit, nakoupit a pĀ™ipravit teplou večeři i s moučnickem. Jít s malým na procházku, uplést svetr, natřít políčky, posekat zahradu. Byla jsem hodná pyšná na to, Ā¾e když se vracel odpoledne domů, bylo všechno hotové, včetně vychlazeného piva v lednici. Z té doby si nepamatuji ani jednu manželkou hádku. Naštěstí mi tehdy zbyli kamarádi. "Hele, jaký si myslíš, Ā¾e je rozdíl mezi tou lednicí a tebou?" zeptal se mě jeden z nich. (Telefonovala jsem mu v noci, téma potají.) "Lednice stojí každým den tam, kde to čeká. Váše ti nabídne něco k jídlu, je tichá, na spotřebu nenárovná. Čistá, bílá, vkusná, ale tě jako tomu říkat krásná. Už jsi viděl chlapa, co by vám miloval lednici? Vímne si jí, a když mu kompletnĀ› vyteče na podlahu. Ale to mne po té louži uklouznout!" Ten večer jsem vypila dvě vychlazené desítky a probudila se až v pĀ™l osmé. Nade mnou stál manžel v jedné ponožce a zmačkané košili. Zatímco na pravé ruce držel kĀ™ičí dítě, v levé držím suchý papír. Nebojte se vĀ¾dycky tam, kde to ostatní čekají. Buďte nárovná na spotřebu. Nabízejte jen tolik, co vám dávají, a poĀ™ádně hluboce, když je to potřeba. A už věc se nebojte čas od času vytéct na podlahu. Dodnes sice nevím proč, ale je jistě jen tak vás budou ti kolem milovat. Takový je zákon lednice. (Z internetu)